

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 89/12
Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση T-167/08
Microsoft Corp. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει, κατ' ουσίαν, την απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής στη Microsoft χρηματικής ποινής για την άρνησή της να παράσχει στους ανταγωνιστές της πρόσβαση στις σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες υπό εύλογες προϋποθέσεις

Πάντως, το Γενικό Δικαστήριο μείωσε το ποσό της χρηματικής ποινής από 899 σε 860 εκατομμύρια ευρώ, συνεκτιμώντας το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε επιτρέψει στη Microsoft να διατηρήσει, μέχρι τις 17 Σεπτεμβρίου 2007, περιορισμούς στη διανομή των προϊόντων «open source»

Στις 24 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση¹ με την οποία διαπίστωσε ότι η Microsoft ενήργησε κατά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως σε δύο περιπτώσεις και, στο πλαίσιο αυτό, επέβαλε στη Microsoft πρόστιμο πλέον των 497 εκατομμυρίων ευρώ.

Η πρώτη συμπεριφορά για την οποία επιβλήθηκε κύρωση, που είναι η μόνη η οποία ενδιαφέρει εν προκειμένω, συνίστατο στην άρνηση της Microsoft να γνωστοποιήσει στους ανταγωνιστές της, μεταξύ Οκτωβρίου 1998 και 24ης Μαρτίου 2004, «σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες» και να επιτρέψει τη χρήση τους για την ανάπτυξη και τη διανομή ανταγωνιστικών προς τα δικά της προϊόντων στην αγορά λειτουργικών συστημάτων για διακομιστές ομάδας εργασίας. Ως μέτρο επανορθώσεως, η Επιτροπή επέβαλε στη Microsoft την υποχρέωση να παράσχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές και να επιτρέψει τη χρήση τους υπό προϋποθέσεις εύλογες και μη εισάγουσες διακρίσεις. Προς υποβοήθηση της Επιτροπής στην προσπάθειά της να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση της Microsoft με την απόφαση, προβλέφθηκε ο διορισμός ανεξάρτητου εντολοδόχου, του οποίου την αμοιβή θα κατέβαλλε η Microsoft, και ο οποίος είχε εξουσίες προσβάσεως, ανεξαρτήτως της Επιτροπής, στη συνδρομή, στις πληροφορίες, στα έγγραφα, στις εγκαταστάσεις και στο προσωπικό της Microsoft, καθώς και στον «πηγαίο κώδικα» των κρίσιμων προϊόντων της Microsoft.

Μετά την έκδοση της αποφάσεως του 2004, η Επιτροπή και η Microsoft ξεκίνησαν συνομιλίες με σκοπό τη δημιουργία ενός μηχανισμού για τη γνωστοποίηση των σχετικών με τη διαλειτουργικότητα πληροφοριών. Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η Microsoft δεν είχε παράσχει πλήρες κείμενο των σχετικών με τη διαλειτουργικότητα πληροφοριών εντός της ταχθείσας με την απόφαση του 2004 προθεσμίας και ότι οι αμοιβές που χρέωνε για να επιτρέψει την πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές δεν ήταν εύλογες, εξέδωσε πλείονες αποφάσεις με τις οποίες επέβαλε στη Microsoft χρηματικές ποινές.

Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2006², η Επιτροπή επέβαλε στη Microsoft χρηματική ποινή 280,5 εκατομμυρίων ευρώ, εκτιμώντας ότι η Microsoft δεν είχε συμμορφωθεί με την απόφαση της 24ης Μαρτίου 2004 για το διάστημα μεταξύ 16ης Δεκεμβρίου 2005 και 20ής Ιουνίου 2006.

Με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2007³, το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε, κατ' ουσίαν, την απόφαση του 2004. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει το άρθρο της αποφάσεως που αναφερόταν στον διορισμό ανεξάρτητου εντολοδόχου.

¹ Απόφαση 2007/53/EK, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 [EK] και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά της Microsoft Corporation (Υπόθεση COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (ΕΕ 2007, L 32, σ. 23).

² Απόφαση Ε(2005) 4420 τελικό (Υπόθεση COMP/C 3/37.792 – Microsoft) (ΕΕ 2008, C 138, σ. 10).

Με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2008 ⁴ επιβλήθηκε στη Microsoft νέα χρηματική ποινή, ύψους 899 εκατομμυρίων ευρώ, για το διάστημα μεταξύ 21ης Ιουνίου 2006 και 21ης Οκτωβρίου 2007, για τον λόγο ότι οι αμοιβές τις οποίες ζητούσε η Microsoft προκειμένου να επιτρέψει την πρόσβαση στις σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες δεν ήταν εύλογες.

Η Microsoft ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο την ακύρωση της ως άνω αποφάσεως και, επικουρικώς, την ακύρωση ή μείωση της χρηματικής ποινής.

Με την απόφασή του που δημοσιεύθηκε σήμερα, **το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει κατ' ουσίαν, την απόφαση της Επιτροπής, και απορρίπτει όλα τα επιχειρήματα που προέβαλε η Microsoft για την ακύρωσή της.** Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί, πρώτον, ότι λαμβανομένων υπόψη των αρχών αξιολογήσεως που επεξεργάσθηκαν η Microsoft και η Επιτροπή, η Microsoft ήταν σε θέση να εκτιμήσει αν οι αμοιβές που αυτή ζητούσε μέχρι την 21η Οκτωβρίου 2007, προκειμένου να επιτρέψει την πρόσβαση στις σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες, ήταν εύλογες κατά την έννοια της αποφάσεως του 2004.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι το κριτήριο –το οποίο η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της για την εκτίμηση του εύλογου χαρακτήρα των αμοιβών που ζητεί η Microsoft – και το οποίο αναφέρεται στον νέο και καινοτόμο χαρακτήρα των επίμαχων τεχνολογιών μπορεί να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να διαπιστωθεί αν οι εν λόγω αμοιβές αντικατοπτρίζουν την εγγενή μάλλον, παρά τη στρατηγική αξία ορισμένης τεχνολογίας, δηλαδή την αξία που απορρέει από την απλή δυνατότητα που παρέχει να διαλειτουργεί με τα λειτουργικά συστήματα της Microsoft.

Στο πλαίσιο αυτό, τρίτον, η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε εκτίμηση του καινοτόμου χαρακτήρα των οικείων τεχνολογιών αναφερόμενη στα συστατικά του στοιχείου, ήτοι στο στοιχείο του νέου και της εφευρετικής δραστηριότητας, δεδομένου ότι η Microsoft δεν υποστήριξε ότι η εκτίμηση της εφευρετικής δραστηριότητας που χαρακτήριζε τις επίμαχες τεχνολογίες είναι αδύνατο να γίνει σε πλαίσιο άλλο από το πλαίσιο της χορηγήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Η εκτίμηση, στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, του καινοτόμου χαρακτήρα των τεχνολογιών που αποτελούν το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως με αναφορά στο στοιχείο του νέου και της εφευρετικής δραστηριότητας δεν έχει ως αποτέλεσμα να αίρεται γενικώς η αξία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, των επιχειρηματικών απορρήτων ή άλλων εμπιστευτικών πληροφοριών ούτε, κατά μείζονα λόγο, να επιβάλλει τον χαρακτήρα αυτό ως προϋπόθεση προκειμένου ένα προϊόν ή μια πληροφορία να καλύπτεται από ένα τέτοιο δικαίωμα ή να συνιστά επιχειρηματικό απόρρητο γενικώς. Σκοπός της ως άνω προσεγγίσεως είναι να αποκλείσει το ενδεχόμενο η Microsoft να λάβει αμοιβή που να αντιπροσωπεύει τη στρατηγική αξία των σχετικών με τη διαλειτουργικότητα πληροφοριών πράγμα το οποίο η απόφαση του 2004 απαγορεύει.

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Microsoft δεν κατόρθωσε να ανατρέψει την εκτίμηση της Επιτροπής, κατά την οποία 166 από τις 173 τεχνολογίες που αφορούσαν σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες δεν ήταν καινοτόμες.

Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο **κρίνει αναγκαία τη μείωση του ποσού της χρηματικής ποινής, λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη ενός εγγράφου της Επιτροπής με ημερομηνία 1η Ιουνίου 2005.** Με το έγγραφο αυτό η Επιτροπή δέχθηκε ότι η Microsoft μπορούσε να επιβάλλει περιορισμούς στη διανομή των προϊόντων που είχαν αναπτύξει ανταγωνιστές της «open source» με βάση τις σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες οι οποίες δεν καλύπτονταν από διπλώματα ευρεσιτεχνίας και δεν εμπεριείχαν εφευρετική δραστηριότητα και τούτο μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση Microsoft κατά Επιτροπής, ήτοι μέχρι τις 17 Σεπτεμβρίου 2007. Συγκεκριμένα, μολονότι η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως βασίστηκε στον μη εύλογο χαρακτήρα των αμοιβών που πρότεινε η Microsoft και όχι στην άρνηση της Microsoft να επιτρέψει την πρόσβαση στις σχετικές με τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες, πάντως, το γεγονός ότι η Επιτροπή, υπό το πρίσμα της ως άνω εκκρεμούς

³ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής (T-201/04), βλ. επίσης [AT αριθ. 63/07](#), στα αγγλικά).

⁴ Απόφαση C(2008) 764 τελικό της Επιτροπής, για τον καθορισμό του οριστικού ύψους της χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε στη Microsoft Corporation με την απόφαση E(2005) 4420 τελικό (Υπόθεση COMP/C 3/37.792 – Microsoft) (EE 2009, C 166, σ. 20).

υποθέσεως, επέτρεψε στη Microsoft να εφαρμόσει, για ορισμένο διάστημα, μια πρακτική που θα είχε ως συνέπεια τη διατήρηση μιας καταστάσεως της οποίας την κατάργηση προέβλεπε η απόφαση του 2004, θα μπορούσε να έχει ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του καθορισμού της σοβαρότητας της συμπεριφοράς για την οποία επιβλήθηκε κύρωση και, συνακόλουθα, του ύψους της χρηματικής ποινής.

Στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της δικογραφίας, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η παρασχεθείσα με το έγγραφο της 1ης Ιουνίου 2005 δυνατότητα οριακά μόνο συνέβαλε στις συνέπειες τις οποίες είχε η συμπεριφορά για την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, οπότε **το ποσό της επιβληθείσας στη Microsoft χρηματικής ποινής πρέπει να καθοριστεί σε 860 εκατομμύρια ευρώ.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106